

COMMISSION DE
L'INFRASTRUCTURE, DES
COMMUNICATIONS ET DES
ENTREPRISES PUBLIQUES

du

MARDI 16 AVRIL 2013

Matin

COMMISSIE VOOR DE
INFRASTRUCTUUR, HET
VERKEER EN DE
OVERHEIDSBEDRIJVEN

van

DINSDAG 16 APRIL 2013

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.23 uur en voorgezeten door mevrouw Miranda Van Eetvelde.
La séance est ouverte à 10.23 heures et présidée par Mme Miranda Van Eetvelde.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, de vragen nrs 15362, 15837 en 16239 van de heer Peter Dedecker en nr. 15479 van de heer Schiltz zijn uitgesteld. Mevrouw Musin staat blijkbaar nog in de file. De eerstvolgende vragen op de agenda zijn van mij. Als u er geen bezwaar tegen hebt, stel ik ze van op de voorzittersstoel.

01 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de uitvoeringsbesluiten inzake de liberalisering van de postmarkt" (nr. 15502)
- mevrouw Miranda Van Eetvelde aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de evaluatie van de wet op de liberalisering van de postsector" (nr. 15630)

01 **Questions jointes de**

- Mme Miranda Van Eetvelde au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les arrêtés d'exécution relatifs à la libéralisation du marché postal" (n° 15502)
- Mme Miranda Van Eetvelde au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'évaluation de la loi sur la libéralisation du secteur postal" (n° 15630)

01.01 **Miranda Van Eetvelde** (N-VA): Mijnheer de minister, mijn eerste vraag gaat over de uitvoeringsbesluiten van de wet op de liberalisering van de postmarkt, die twee jaar geleden is aangenomen. Om er verder uitvoering aan te geven, moesten enkele uitvoeringsbesluiten worden uitgevaardigd, bijvoorbeeld inzake de vergoeding van de eventuele onredelijke last voor de universeledienstverlening, inzake de berekeningswijze van de nettokosten van de universeledienstverlening en inzake de voorwaarden die de aanbieders van postdiensten moeten respecteren bij de distributie en de behandeling van de zendingen. Allemaal vrij technisch, dus.

De oorspronkelijke deadline voor deze uitvoeringsbesluiten was 31 december 2010, maar werd verschoven naar 31 december 2011, om praktische redenen. Op 31 december 2011 waren de uitvoeringsbesluiten er nog steeds niet. In juni 2012 werd beslist de deadline te schrappen. U gaf toen aan dat de uitvoeringsbesluiten klaar zouden zijn tegen oktober 2012. Recentelijk hebt u gezegd dat zij nog niet klaar zijn, maar niet lang meer op zich zouden laten wachten.

Wat is nu de stand van zaken? Om welke reden zijn zij twee jaar na de oorspronkelijke deadline nog niet uitgevaardigd? Binnen welke termijn zal dit gebeuren?

Welke uitvoeringsbesluiten zullen er worden genomen? Welke wettelijke bepalingen zullen een nadere uitwerking krijgen via koninklijke besluiten?

Aanvullend heb ik een aantal vragen over de evaluatie van deze wet.

Het is voor ons heel belangrijk dat wij die evaluatie krijgen. Toen de wet een tijdje geleden werd aangenomen, heeft mijn collega Bert Maertens in de commissie al bepaalde pijnpunten aangekaart. Daar is

toen echter geen gevolg aan gegeven.

Omdat er een voor ons cruciaal voorstel volgde dat eveneens door de collega's van sp.a, bij monde van David Geerts, werd ingediend, waren wij bereid het wetsontwerp te gedogen. Het betreft het voorstel om uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van de wet een grondige evaluatie ervan te laten plaatsvinden. Dat diende dus te gebeuren tegen uiterlijk 31 december 2012. De minister bevoegd voor de postsector en de overheidsbedrijven diende aan de Kamer van volksvertegenwoordigers verslag uit te brengen over de toepassing van de wet. Ondertussen is 31 december voorbij en ik ben van oordeel dat de evaluatie, zoals wettelijk bepaald, nu toch wel aan de orde is.

De vragen die ik hierover stel, heb ik al eens gesteld aan uw collega, minister Labille, maar die heeft mij naar u doorverwezen. Daarom stel ik dezelfde vragen nogmaals.

Hoe interpreteert u als bevoegd minister de betrokken wettelijke bepaling? Leidt u hieruit een inspanningsverbintenis af in samenwerking met het Parlement? Wanneer zal conform de wettelijke bepalingen inzake de liberalisering van de postsector door de bevoegde ministers verslag worden uitgebracht aan de Kamer van volksvertegenwoordigers? Welke elementen zullen worden opgenomen in het verslag teneinde de impact van de liberalisering van de postmarkt te kunnen evalueren? Bent u bereid een bespreking van de evaluatie in de commissie voor de Infrastructuur te organiseren teneinde eventuele pijnpunten weg te werken en de wet bij te sturen?

01.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, het klopt dat de uitvoeringsbesluiten heel erg lang op zich laten wachten. Ik heb ook altijd gesteld dat ik in oktober 2012 alles wou hebben. Ik heb het BIPT gevraagd dat te proberen realiseren, wat op dit moment niet is gelukt. Dat is het minste wat wij kunnen zeggen.

Naar aanleiding van de vraag die ik aan het BIPT heb gesteld, is ook vastgesteld dat een aantal andere bepalingen uit de bestaande uitvoeringsbesluiten aan het gewijzigd wettelijk kader moeten worden aangepast. Er is ook voor geopteerd om niet alleen de uitvoeringsbesluiten in kwestie op te stellen, maar om zelfs een aantal regels sowieso nog aan te passen en dus één coherent en overzichtelijk geheel van alle voorgestelde teksten te maken, die ook wetswijzigingen bevatten.

Die oefening heeft, zoals gezegd, veel meer tijd gekost. Ik heb verschillende keren op de afronding ervan aangedrongen. Ik erken echter ook dat een en ander veel werk vereist.

Het BIPT heeft mij laten weten dat alle ontwerpteksten de komende weken klaar zullen zijn, zodat wij op regeringsniveau de discussie ter zake kunnen beginnen. Ik zeg zulks evenwel altijd met enige terughoudendheid. De betrokkenen komen met mij samen op maandag. Ik heb al ettelijke keren over het euvel geklaagd. Een en ander vereist echter ook veel werk. Het BIPT heeft mij nu echter medegedeeld dat alle ontwerpteksten in principe klaar zijn.

Het BIPT hanteert ook altijd het principe dat het de markt raadpleegt, wat enorm veel tijd kost. De regulator zegt dat bij een ontwerp de markt moet worden geconsulteerd, wat ontzettend veel tijd in beslag neemt.

Over welke besluiten gaat het? Het gaat over uitvoeringsbesluiten naar aanleiding van de liberalisering, zijnde, ten eerste, de prijsevolutie van het kleingebruikerspakket; ten tweede, de aanduiding van de aanbieder van de universele dienst; ten derde, de betalingsmodaliteiten in geval van compensatie omwille van een onredelijke last; ten vierde, de methode voor de berekening van de nettokostprijs van de universele dienst; ten vijfde, de voorwaarden inzake de behandeling van aangetekende postzendingen en van postzendingen met aangegeven waarde alsook de voorwaarden voor de behandeling van onbestelbare postzendingen.

Naar aanleiding van het gewijzigd wettelijk kader en de nieuwe operationele realiteit moeten de volgende uitvoeringsbesluiten worden aangepast: twee koninklijke besluiten van 11 januari 2006 inzake de postdiensten en een koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende de reglementering van de postdiensten.

Daarnaast zullen er besluiten worden uitgevaardigd met betrekking tot het vaststellen van de criteria om een onderbreking of stopzetting van de universele dienst al dan niet te kwalificeren als een stopzetting of onderbreking met een substantiële weerslag op de kwaliteit van de aanbieding van de universele dienst.

Twee samenstellingen: functionering van het raadgevend comité voor de postdiensten, extracontractuele aansprakelijkheid van de aanbieders van postdiensten die handelen in het kader van hun verplichting tot openbare dienstverlening en het postaal transport van gevaarlijke transporten.

Dat zijn twaalf besluiten die eindelijk zullen worden genomen.

Wat de evaluatie en het verslag betreft, is inderdaad in een evaluatie van de liberalisering voorzien. Ik sta daarvoor ter beschikking maar doe ook een suggestie. Als wij een evaluatie maken, is het immers belangrijk over goede data en vergelijkbare cijfergegevens te beschikken.

Het BIPT heeft proactief stappen ondernomen om die cijfers en marktdata te verzamelen. Er is een verslag opgesteld over de naleving van de wettelijke verplichting van de postale aanbieders en een rapport omtrent de controle van de kwaliteit van de dienstverlening van bpost.

Beide zijn gepubliceerd op de website van het BIPT, dat ook een permanent observatorium van de markt heeft. Dat observatorium werkt met diverse indicatoren om een beeld te geven van de structuur: het aanbod, de evolutie van de activiteiten enzovoort.

De resultaten voor 2011 zijn gekend en zijn al beschikbaar op de website. De verwerking van de gegevens voor 2012 is aan de gang.

Ik stel voor dat de commissie schriftelijk aan het BIPT vraagt om in deze commissie verslag te komen uitbrengen wanneer de data van het observatorium van de markt voor 2012 beschikbaar zijn. De gegevens voor 2011 heeft men al. Als de data voor 2012 verwerkt zijn, kunnen we het BIPT vragen om daarover verslag te komen uitbrengen. Dat kan een heel goede basis voor een evaluatie zijn. Men heeft dan zowel voor 2011 als voor 2012 een mooie beschrijving van de markt. Dat is het beste startpunt om daarover te praten. De commissie kan het BIPT dus vragen om de data voor 2012 – als die klaar zijn – hier te komen presenteren.

01.03 Miranda Van Eetvelde (N-VA): Mijnheer de minister, ik ben blij te vernemen welke uitvoeringsbesluiten er genomen zijn en welke wettelijke bepalingen hun uitwerking zullen krijgen via dat KB. Het is immers heel belangrijk om zo snel mogelijk uitvoering te geven aan die wet. Het is eigenlijk vrij technisch. De deadline is een paar keer verschoven en uiteindelijk geschrapt. We wachten hier al tweeënhalf jaar op. Ik ben blij te horen dat u daarover al ettelijke keren geklaagd hebt. Blijf dat zeker en vast doen, wij volgen dat alvast ook op.

Wat de evaluatie betreft, stel ik voor dat we uw suggestie meenemen en bespreken met de voorzitter van de commissie. Het is wel bijzonder jammer dat het allemaal zolang duurt. Er moet een zeer grondige evaluatie komen die dan in de commissie moet worden besproken. Ik kan alleen hopen dat daarvan in de komende weken zo snel mogelijk werk wordt gemaakt. Dan kunnen we op basis van een uitgebreid verslag starten met die evaluatie. Ik vind het ontzettend belangrijk dat we daarvan goed op de hoogte zijn.

01.04 Minister Johan Vande Lanotte: Ik heb met een collega gewed dat we eind 2012 zouden klaar zijn. Ik heb dus mijn weddenschap verloren. De heer Dedecker heeft mij er nog niet attent op gemaakt. Ik zal het maar niet te veel zeggen of ik moet nog betalen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Question de Mme Linda Musin au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "l'allongement de la durée des sonneries de gsm" (n° 15369)

02 Vraag van mevrouw Linda Musin aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "langere gsm-ringtones" (nr. 15369)

02.01 Linda Musin (PS): Madame la présidente, monsieur le ministre, ma question a trait à une scène habituelle de la vie de tous les jours: se dépêcher pour attraper son téléphone lorsqu'il sonne, mais arriver trop tard. Les opérateurs de téléphonie mobile ont fixé à seulement vingt secondes ou cinq tonalités le temps pour décrocher son gsm. Un délai de vingt secondes, c'est court pour atteindre ou trouver son téléphone! Passé ce délai, l'appelant atteint la messagerie et la communication est facturée. En outre, la

majorité des utilisateurs n'aiment pas les répondeurs et rappellent leur correspondant. Une deuxième communication est ainsi facturée.

Certes, des astuces existent pour allonger la durée des sonneries de gsm avec abonnement et la faire passer à trente secondes. Cependant, ces astuces sont peu connues du public et un peu compliquées à mettre en place. De plus, la procédure à suivre varie selon que l'on soit client chez Proximus, Mobistar ou Base. Par ailleurs, l'astuce ne fonctionne pas pour les cartes prépayées. La situation est actuellement dénoncée par des associations de consommateurs, sur des réseaux internet, mais aussi à l'occasion d'émissions télévisées comme celle de la RTBF "On n'est pas des pigeons".

Monsieur le ministre, peut-on évaluer l'augmentation du nombre des communications, autrement dit les chiffres d'affaires engendrés par cette pratique pour les principaux opérateurs? J'imagine qu'il doit s'agir de montants assez conséquents. Pourquoi les utilisateurs de cartes prépayées ne peuvent-ils pas bénéficier des possibilités d'allongement du temps de sonnerie? Dans l'optique de la protection des consommateurs, sachant que ces derniers ne sont pas toujours bien informés et sont peu habiles en matière de nouvelles technologies, l'option minimale des opérateurs de téléphonie (vingt secondes ou cinq tonalités) ne devrait-elle pas passer d'office à l'option maximale de trente secondes en laissant le choix de l'utilisation des astuces aux seuls consommateurs qui désireraient réduire le nombre de sonneries de leur gsm?

02.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Madame la présidente, chère collègue, selon l'IBPT, nous ne disposerions pas de chiffres exacts quant à l'impact de cette pratique sur les chiffres d'affaires des opérateurs. En outre, nous n'aurions reçu aucune plainte de consommateur à propos ni de la durée trop courte des sonneries de gsm, ni de l'impossibilité de modifier cette durée avec des cartes prépayées. L'IBPT ne considère donc pas qu'il s'agisse d'un réel problème.

Malgré nos demandes d'informations, les opérateurs estiment que leurs chiffres doivent rester confidentiels. Néanmoins, ils admettent que le pourcentage d'appels qui aboutissent sur la messagerie est extrêmement limité: les usagers n'utiliseraient que peu cette messagerie via gsm. Une remarque importante: notons que les appels vers les services de messagerie sont gratuits en Belgique, contrairement à l'Italie ou au Royaume-Uni.

En ce qui concerne les cartes prépayées, il s'agit de raisons techniques: la plate-forme technique qui gère ces cartes n'a jamais disposé de cette fonctionnalité.

L'information sur la possibilité de rallonger la durée de sonnerie est, en effet, très mal connue. Je demanderai donc à l'IBPT de prévoir sur son site une indication sur les possibilités pour l'utilisateur d'allonger lui-même le temps de sonnerie de son gsm.

Notons cependant que le temps de vingt secondes correspond à la norme légale ITU (International Telecommunication Union) qui se situe entre quinze et trente secondes. Il s'agirait donc essentiellement d'informer l'utilisateur de la possibilité qui lui est offerte de modifier cette durée.

02.03 Linda Musin (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie de votre réponse. Les opérateurs considèrent que les chiffres doivent rester confidentiels: il est donc difficile d'en savoir plus. Nombre d'utilisateurs ignorent encore le fait qu'il y a facturation. Nombreux sont ceux qui rappellent leur correspondant lorsqu'ils ont manqué un appel. La base du problème est donc bien la durée trop courte des sonneries.

Il n'est pas étonnant que peu de plaintes aient été déposées; en effet, les consommateurs ignorent qu'il y a une facture à la clé. Toutefois, ce problème commence à être dénoncé, notamment via des émissions télévisées.

Comme vous l'avez dit, il est important d'informer les utilisateurs car via certaines astuces, il est possible de se prémunir.

Selon les normes internationales, la durée se situe entre quinze et trente secondes. Il serait intéressant d'arriver à ces trente secondes, ce qui permettrait d'éviter ce problème et d'avoir des factures moins élevées.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 Vraag van de heer Tanguy Veys aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de strengere regels voor de registratie van .be-domeinnamen" (nr. 16051)

03 Question de M. Tanguy Veys au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le durcissement des règles d'enregistrement des noms de domaine .be" (n° 16051)

03.01 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, vorig jaar raakte bekend dat u plannen had om DNS te nationaliseren en onder de bevoegdheid van de FOD Economie te brengen. Uw partij zag het immers als een taak van de overheid om iets cruciaals zoals de Belgische TLD te beheren, bij de andere politieke partijen leefde dat minder.

De piste van de nationalisering lijkt – en u hebt dit reeds meermaals herhaald – voorlopig verlaten te zijn, maar uw kabinet lijkt nu toch een op het eerste gezicht weinig efficiënte beperking van de registraties tot de EU en een nieuw soort van verklaring door te willen drukken.

De FOD Economie heeft namelijk beslist dat .be-domeinnamen straks alleen nog door personen of organisaties kunnen geregistreerd worden die gevestigd zijn op het grondgebied van de Europese Unie. Aangezien een beperking tot België niet kan vanwege de regelgeving vanuit Europa, beperkt men zich tot de landen van de EU, naar analogie van onder meer Frankrijk, met .fr dus.

Daardoor zou de overheid met andere woorden een .be-domeinnaam ontzeggen aan Belgen die in het buitenland wonen en niet geregistreerd staan in de Europese Unie, terwijl eenieder die op een of andere manier geregistreerd staat binnen de grenzen van het continent dat wel zou kunnen.

Vandaag kan een Chinees een .be-domeinnaam registreren en via die weg, bijvoorbeeld, namaakgeneesmiddelen proberen te verpatsen in ons land. De vraag is echter of een beperking van de registraties tot de 27 landen van de Europese Unie iets kan veranderen aan dergelijke frauduleuze praktijken. Diezelfde Chinese ondernemer kan namelijk vanuit Madrid of vanuit Bulgarije even goed een .be-domeinnaam aanvragen onder een al dan niet valse naam, geen haan die er naar zal kraaien.

Wanneer we kijken naar een land als Frankrijk, waar er een beperking geldt voor .fr-domeinnamen, blijkt het aantal fraudegevallen daar bovendien niet veel lager te liggen dan in landen met een volledig open systeem, zoals België en Nederland.

Het is daarenboven ook de bedoeling dat ondernemers die een onlinehandeltje willen opzetten een extra verklaring moeten afleggen wanneer ze een .be-domeinnaam willen vastleggen.

Letterlijk wordt gesteld: "De registratie van een domeinnaam gebeurt op basis van een verklaring van de aanbieder van de dienst van de informatiemaatschappij die zal worden geleverd via die domeinnaam." Concreet zou dit betekenen dat de registratieverantwoordelijke voor .be, dns.be, én de verkopers van de .be-domeinnamen én de FOD Economie bijkomende administratieve lasten en dus kosten zouden moeten dragen om een probleem te regelen dat eigenlijk nauwelijks kan worden gecijferd. De eis tot het afleggen van een verklaring zou ook kunnen leiden tot een verschraving van het aanbod van .be-registratiediensten. Grote domeinverkopers zouden immers kunnen afhaken wanneer ze worden geconfronteerd met een extra administratieve rompslomp voor .be-domeinnamen. Een bron dicht bij het dossier gaat er volgens de media vanuit dat dit zou kunnen leiden tot flinke prijsstijgingen voor de eindgebruikers.

Een pittig detail is dat het BIPT een negatief advies zou hebben uitgebracht over deze plannen, een advies dat echter vakkundig werd genegeerd. Ter zake citeer ik Jonas Dhaenens, CEO van Combell, die als volgt reageerde: "Met nieuwe beperkingen komen in een land dat wil inzetten op export, hoe absurd is dat? In elk geval zou men toch mogen verwachten dat een land dat er prat op gaat een van de meest open economieën in de wereld te zijn, die visie ook doortrekt in het registratiebeleid voor de .be-zone. Nu lijken wij de andere richting op te gaan door bijkomende administratieve lasten te willen opleggen om zaken te kunnen doen via een .be-domeinnaam. Dit is niet enkel compleet absurd, het is nefast voor de e-commerce. Eigenlijk keren wij terug in de tijd. Straks moeten wij opnieuw formuleren invullen wanneer we een .be-domeinnaam willen registreren. Als de overheid meer controle wil op .be-sites waarop illegale dingen gebeuren, dan zou ze beter een soort van notice-and-actionprocedure uitdokteren die ons in staat stelt om snel en accuraat te reageren door malafide websites gemakkelijk offline te halen. Maar als je .be gaat dichttimmeren – Vande

Lanotte dacht aanvankelijk aan een beperking tot België, gelukkig mag dat niet van Europa – dan zorg je ervoor dat de fraudeurs onder een valse naam gaan registreren en dat ze de Belgische consumenten benaderen vanuit een .com of een .net: dan kan je er helemaal niets meer tegen beginnen.”

Mijnheer de minister, dit was een lang citaat om aan te tonen dat er vanuit de sector helemaal niet positief wordt gereageerd op die plannen.

Mijnheer de minister, ik heb de volgende vragen.

Wat is de motivatie om dergelijke strengere regels voor de registratie van .be-domeinnamen te hanteren? In welke mate werd rekening gehouden met de opmerkingen vanuit het BIPT en de voornoemde sector?

03.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Uw verhaal is een verhaal vol leugens. Niet meer of niet minder.

Ik geef een eerste citaat: “Vorig jaar raakte bekend dat minister Vande Lanotte plannen had om dns.be te nationaliseren.” Gelieve mij één element aan te geven waarmee u een begin van bewijs zou hebben dat ik dat voorgesteld heb. Probeer dat te doen. Als u het binnen de maand niet hebt, kom dan hier zeggen dat u het niet hebt. U zult het niet hebben, want ik heb dat nooit voorgesteld.

Een tweede citaat: “Het advies van het BIPT was negatief.” Het advies van het BIPT is: “De nieuwe artikelen 164/1 en 2 van het WEC maken het BIPT bevoegd om te waken over de kwaliteit en de juridische structuur van het internetdomeinenregistratiebureau van het topdomein .be en, in geval van ernstige problemen, de overgang naar een nieuw registreerbureau te organiseren. Aangezien deze materies niet behandeld worden in de doorgestuurde teksten acht het BIPT het niet aangewezen om een advies te geven.” Dat is volgens mij geen negatief advies. Zij zijn gewoon niet bevoegd.

Een derde citaat: “Vande Lanotte had eerst voorgesteld om het te beperken tot België.” Geef mij één indicatie waarin ik dat ooit aangeduid heb. Dan zal ik hier openlijk zeggen dat ik dat voorgesteld heb.

Wat is er gebeurd?

De FOD Economie ontvangt geregeld klachten van mensen over e-commerce. De klagers dachten te goeder trouw dat ze te maken hadden met een Belgisch of Europees bedrijf, maar werden blijkbaar met een Japans, Chinees of ander bedrijf geconfronteerd dat een .be-domeinnaam heeft.

De FOD Economie had voorgesteld de domeinnaam .be tot Europese bedrijven te beperken en daartoe in een aanmelding te voorzien, zoals andere landen zulks hebben gewild.

Ik heb het voorstel van de FOD Economie naar de regering meegenomen. Het is in de regering besproken, maar we hebben het niet in aanmerking genomen. Dat zal hopelijk een wijze beslissing zijn. Wij zullen dat echter pas over twee of drie jaar merken.

Dat is niet de stelling van de FOD Economie, die meent dat het een onwijze beslissing is. De FOD meent dat wij daardoor klachten van consumenten veel moeilijker kunnen behandelen. Immers, zeggen dat men bevoegd is, terwijl men er niets mee te maken heeft, betekent dat de consument is voorgelogen.

De regering heeft het standpunt van de dienst Bemiddeling van de FOD Economie, dus van de economische inspectie, echter niet gevolgd. Waarom heeft zij het niet gevolgd? Zij heeft het niet gevolgd omdat het aantal klachten op dit moment nog niet erg hoog is.

Ik wil u er enkel opmerkzaam op maken dat andere landen wel zo'n domeinnaambepanking hebben ingevoerd. Frankrijk, maar ook Finland, Duitsland, Ierland, Italië, Spanje, Noorwegen en voor sommige aspecten ook het Verenigd Koninkrijk, hebben dat wel gedaan. Al deze landen hebben de beperking wel ingevoerd. Het betreft landen die naar mijn mening toch niet achterlijk zijn. Ook de Europese Unie zelf heeft een dergelijke beperking ingevoerd. De eu-denominatie mag niet worden gebruikt door bedrijven die geen vestiging in Europa hebben.

Wij hebben niet zo veel klachten ontvangen en dus hebben wij de beperking niet ingevoerd.

Dat is de feitelijkeheid.

Wij zullen het wetsontwerp voorstellen en dan zien wij wel.

Ik interesseer me intussen wel steeds meer voor de sector. Wat verkoopt Jonas Dhaenens eigenlijk? Hij verkoopt domeinnamen. Hij verkoopt lucht. Hoe zit dat in elkaar?

Van zodra over de wet gestemd is, zal ik me eens ernstig met die sector bezighouden. Een sector die continu leugens verspreidt, moet wel heel erg bang zijn dat er iets zou gebeuren in die sector. Er moet daar dus ongelooflijk veel geld te verdienen zijn met weinig te doen.

Ik ben het beu om voor de zoveelste keer met leugens te worden geconfronteerd. Een sector die continu liegt heeft veel te verbergen. Nadat over de wet is gestemd, gaan we die sector eens heel goed doorlichten.

03.03 Tanguy Veys (VB): U hebt het over leugens. In de teksten sprak men vooral in de voorwaardelijke wijs. Ik citeer nogmaals: "Een pittig detail is dat het BIPT een negatief advies zou uitgebracht hebben."

Ik heb duidelijk ook de bron van...

03.04 Minister Johan Vande Lanotte: In de eerste zin staat: "...raakte bekend dat minister Vande Lanotte plannen had om dat te nationaliseren."

03.05 Tanguy Veys (VB): U bent daarover meermaals ondervraagd, zowel in de Senaat als in de Kamer. U had het er ook over in uw beleidsbrieven.

03.06 Minister Johan Vande Lanotte: Dat heb ik nooit gezegd.

03.07 Tanguy Veys (VB): U werd ondervraagd over uw voornemen. Het gerucht circuleerde en op basis daarvan bent u ondervraagd. Dat zijn de feiten.

03.08 Minister Johan Vande Lanotte: En ik heb u dat toch ontkend?

03.09 Tanguy Veys (VB): Ja, des te beter, ik ben ook blij. U hebt toen ook geantwoord: "Als u daarop blijft aandringen, ga ik het doen."

U zegt dat er geen negatief advies is. Ja, er is geen advies, ook geen positief advies. Er is gewoon geen advies.

U zegt dat het nooit een standpunt van u geweest is om over te gaan tot die strenge regels voor de registratie van .be-domeinnamen. Dat verwondert mij.

03.10 Minister Johan Vande Lanotte: Ik heb voorgesteld aan de regering om .be-domeinnamen te beperken tot bedrijven die op een of andere manier kunnen aantonen dat ze in Europa een vestiging hebben, zodat onze inspectiediensten bij een klacht inzake e-commerce daarheen kunnen gaan. Dat heb ik voorgesteld, maar de sector is tegen. Dat voorstel werd niet aanvaard door de regering omdat het aantal klachten dat wij hebben ontvangen, niet zo hoog is. Wij hebben ons daarbij neergelegd. Ik heb alleen gezegd: ik hoop dat over twee jaar, mocht het aantal klachten toegenomen zijn, ze niet gaan zeggen dat wij dat beter wel hadden gedaan. Maar bon, ik maak er geen punt van. Dat is een discussie en dat heb ik voorgesteld. En dat is het enige wat ik voorgesteld heb.

03.11 Tanguy Veys (VB): Het feit dat u met dit dossier, met dat voorstel naar de regering bent gestapt, is toch wel een teken dat u achter dat standpunt stond van de FOD Economie.

03.12 Minister Johan Vande Lanotte: De FOD vraagt mij dat, hij denkt dat dit nodig is en ik heb dat standpunt mee verdedigd.

03.13 Tanguy Veys (VB): U hebt dat politiek gedekt.

03.14 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik vind het ook nodig dat ik dat op die manier doe. Ik heb mij er niet voor dood gevochten, omdat ik ook wel zag dat het aantal klachten op dit moment niet zo hoog is. Met de toename van de e-commerce zullen wij dat over twee of drie jaar nogmaals bekijken, en wij zullen dat goed moeten opvolgen.

Ik heb hier reeds verschillende vragen gekregen over bepaalde websites waarop men bepaalde zaken doet. Men vraagt dan hoe ik daartegen ga optreden. Wat moet ik dan antwoorden? Dat ik er niet tegen kan optreden. Ik heb hier reeds vragen gehad over een .be-domeinnaam, van mensen die niet weten dat het een Chinees bedrijf is dat niet binnen mijn jurisdictie valt. Ik heb die vraag hier reeds gekregen. Maar goed, ik zal de volgende keer antwoorden dat men dat niet gewild heeft. Toch moeten wij ervoor opletten. Wij zullen bekijken hoe het evolueert. Ik weet het ook niet, ik heb geen glazen bol.

Wat mij echter bijzonder verontrust, is dat die sector daar zo angstvallig mee schermt. Dat is toch wel opmerkelijk. Voortdurend worden er vragen gesteld en wordt er valse informatie gegeven. Nogmaals, een sector die continu dingen blijft benadrukken die niet juist zijn, zit niet goed in elkaar. Wij zullen die sector rustig bekijken, met veel plezier overigens.

03.15 **Tanguy Veys** (VB): Mijnheer de minister, ik betwist toch dat hier niets dan leugens werden verteld omtrent die eventuele plannen voor strengere regels.

U verwijst naar het buitenland om die strengere regels eventueel te motiveren. Het is echter duidelijk dat daar waar ze ingevoerd werden, ze niet echt de nodige vruchten hebben afgeworpen. Men kan zich dus afvragen of het niet veeleer beperkend werkt dan oplossend.

Ik heb een laatste opmerking. U zegt dat u zich daarmee wat nauwgezet gaat bezighouden. Het is uw taak als bevoegd minister om u met al uw dossiers even nauwgezet bezig te houden. U zegt dat men lucht verkoopt. Dat is natuurlijk uw standpunt. Ik betwist dat. Er zijn ook andere sectoren die in feite niets tastbaars of wezenlijks verhandelen. Ik meen dat het een goede zaak is dat de markt van de domeinnaam .be in private handen is. Het zijn kleine spelers die elk een rol te spelen hebben. Ik betwist dat er daar grote zaken zijn, waar u als minister toch eens met de borstel zou moeten doorgaan, voor zover ik goed geïnformeerd ben. Ik hoop alvast dat u in een positieve geest kunt samenwerken met die sector en dat de eindgebruiker daarvan de vruchten kan plukken.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

04 **Vraag van de heer Luk Van Biesen aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "internetbeveiliging" (nr. 16471)**

04 **Question de M. Luk Van Biesen au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la sécurité sur internet" (n° 16471)**

04.01 **Luk Van Biesen** (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de vice-eersteminister, ik heb u in de plenaire vergadering al eens ondervraagd over de beveiliging van internetbankieren en online winkelen. Ik was echter verontrust toen ik onlangs informatie las over cybercriminaliteit en de beveiliging van het internet zelf. Het ging dus niet specifiek over de sector van het online winkelen of het internetbankieren, maar over het globale internetgebruik zelf.

Uit een steekproef bij tweeduizend internetgebruikers werd vastgesteld dat ongeveer 60 % van de Belgen wordt geconfronteerd met verschillende vormen van cybercriminaliteit: virussen (26 %), pogingen tot ontvreemden van informatie of geld (19 %), ongewenst sturen van e-mails vanuit het eigen adres (17 %) en wachtwoorden die niet meer geldig zijn (14 %). In zo'n context dienen wij ons af te vragen hoe we het internet beter kunnen beveiligen.

Daarom vraag ik aan u, als minister van Economie, wat u denkt te kunnen doen om op een of andere wijze de internetbeveiliging te verhogen. Wilt u de bevolking sensibiliseren opdat zij zich beter zou beschermen? Het internet wordt immers meer en meer dagelijks gebruikt, en als men iets meer en meer gebruikt, wordt het ook minder onderhouden en beveiligd. Dat wordt ook door de sector zo aan gevoeld.

Mijn vraag is dus wat u zult ondernemen om zo snel mogelijk de groeiende internetcriminaliteit te doen

afnemen.

04.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Voor alle duidelijkheid, en ik had het misschien eerder moeten melden, maar heel de CERT-activiteit valt onder de dienst Fedict en is in deze regering expliciet toegewezen aan de heer Bogaert, staatssecretaris voor de Modernisering van de Openbare Diensten. De internetveiligheid is dus echt zijn bevoegdheid.

Er is een discussie geweest of dat al dan niet telecommunicatie is en tot wiens bevoegdheid dit behoort. In de eerste maanden van het bestaan van de regering was dat niet zo duidelijk. We hebben een afspraak gemaakt en een duidelijke toewijzing gedaan. Het is dus de bevoegdheid van staatssecretaris Bogaert, die heel het CERT-gebeuren coördineert.

De Ministerraad heeft op 21 december 2012 een ontwerp van cyberstrategie vastgesteld op voorstel van de heer Bogaert en de eerste minister. Zij hebben zich daar in ruime mate achter gezet. De FOD Economie zal daaraan uiteraard meewerken. De bedoeling is om in het kader van zijn eigen bevoegdheden de mogelijkheden van een sensibiliseringscampagne te organiseren. Dat is inderdaad nuttig om de burgers nog eens te herinneren aan de maatregelen die moeten worden genomen.

Ook de Europese Commissie dringt daar op aan omdat de veiligheidsvoorwaarden een essentiële omkadering zijn voor de ontwikkeling van e-commerce. Als we op e-commerce te veel problemen willen vermijden, dan moeten we dat goed beheren. We gaan dat doen binnen het kader dat CERT ons aanreikt. Zij zijn bezig met die website en wij zullen ons daarin inschakelen.

De hoofdbetrokkene is echter de staatssecretaris. Wij zullen binnen het kader dat door hem is geschapen aan sensibilisering proberen te doen.

04.03 **Luk Van Biesen** (Open Vld): Ik dank de vice-eersteminister voor zijn antwoord. Ik ga uiteraard de heer Bogaert verder ondervragen. Het vraagje is reeds drie keer rond geweest. Het is van Justitie en Binnenlandse Zaken bij u terechtgekomen. Nu is het een certitude dat het bij de heer Bogaert zit. Ik zal de heer Bogaert dus ondervragen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 **Vraag van de heer Tanguy Veys aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de herziening van het Belgische zeerecht en het nieuw Scheepvaartwetboek" (nr. 16699)**

05 **Question de M. Tanguy Veys au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la révision du droit maritime belge et le nouveau Code belge de la navigation" (n° 16699)**

05.01 **Tanguy Veys** (VB): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de werkzaamheden van de Commissie Maritiem Recht, die onder leiding van maritiem advocaat en UGent-professor Eric Van Hooydonk met de herziening van het Belgisch zeerecht is belast, kwamen hier al meermaals aan bod. Sinds 2007 wordt aan de uitwerking van negen blauwboeken gewerkt, die samen een ontwerp van Scheepvaartwetboek vormen, de zogenaamde codex.

Deze codex is meer dan een update van actuele regels, want hij voert ook totaal nieuwe rechtsprincipes in. De Zeewet dateert immers van 1879 en is nog gebaseerd op de napoleontische versie van de Ordonnance de la Marine van Lodewijk XIV uit 1681. De Zeewet gaat bovendien nog uit van zeilboten en vaten wijn, die natiebazen met kar, paard en touwen laden en lossen. Tot slot verwijzen bijvoorbeeld de contracten van maritieme bedrijven in België bijna altijd naar Londen om geschillen te beslechten, en dit terwijl al onze buurlanden, zelfs Luxemburg, de voorbije decennia het zeerecht grondig hebben hervormd.

De overheid trok in totaal al 1,7 miljoen euro uit voor de werking van deze commissie. Ik vermoed dat zelfs het cijfer van 1,7 miljoen euro al gedateerd is.

Mijnheer de minister, in de commissie voor de Infrastructuur van 19 juni 2012 zei u het volgende: "Op dit moment zijn er reeds negen blauwboeken verschenen. Alleen blauwboek 6 is nog niet klaar, dat onder

andere de problematiek van de bevrachters behandelt en wie voor wat verantwoordelijk is. Er is een nieuwe consultatieronde bezig. De schriftelijke reacties moeten worden ingewacht tot 30 juni 2012. Blauwboek 6 moet nog worden afgewerkt. Hierover zal in het najaar een laatste consultatieronde worden georganiseerd. De bedoeling is dat iedereen er dan zijn zeg over doet en dat men probeert tot werkbare compromissen te komen. Men heeft mij al gewaarschuwd dat er op het eind nog een aantal knopen zal moeten worden doorgehakt. Ik ga ervan uit dat ik in november 2012 genoeg informatie zal hebben om te beginnen met het doorhakken van die knopen. Ik heb de commissie gevraagd het werk tegen eind oktober 2012 af te ronden. Dat kon zij niet beloven, want zij weet niet hoelang de gesprekken met de betrokkenen zullen duren. Zolang er vooruitgang mogelijk is, worden die gesprekken misschien wat langer gerekt. Ik zal het werk afronden in het najaar en het nog voor Nieuwjaar door de regering laten goedkeuren, zodat het Parlement er voor de grote vakantie van 2013 aan kan beginnen. Dat moet ons toelaten dat het werk in 2013 beëindigd wordt, want anders geraakt het weer niet beëindigd."

Op een vraag van mij van 24 oktober 2012 over klachten van de sector heeft staatssecretaris John Crombez het volgende gezegd in de commissie voor de Infrastructuur:

"Wat de sector van de vervoersverzekering aanbelangt, moet erop worden gewezen dat er met deze sector grondig wordt overlegd. Het concreet overzicht van hoe de Commissie Maritiem Recht handelt om een zo breed mogelijk gedragen voorstel te ontwikkelen, toont aan dat de beweringen over een schijnoverleg dat zou worden gehouden, uit de lucht gegrepen zijn."

Aansluitend daarop hebt u in uw beleidsnota voor 2013 bij het hoofdstuk Noordzee het volgende gesteld: "Tot slot worden ook de werkzaamheden inzake de modernisatie en codificatie van het Belgisch maritiem recht opgevolgd en verder gezet."

In de commissie voor de Infrastructuur van 16 januari 2013 stelde u bij de voorstelling van de beleidsnota: "De teksten zijn klaar. Zij worden met de sector besproken op zogeheten werven. De discussie slaat op de gedeelde aansprakelijkheid tussen afhandelaars, naties en reders. In de meeste landen is dit de regel. In ons land ligt de verantwoordelijkheid – en dus de verzekeringspremie – alleen bij de reder. Persoonlijk zal de minister geen moreel of juridisch standpunt innemen, maar naargelang van de marges – met of zonder verzekeringskosten – de voorkeur geven aan een oplossing die de havens toelaat concurrentieel te zijn."

In de plenaire vergadering van 6 februari van dit jaar stelde u bij de bespreking van de beleidsnota's het volgende: "Er was dan nog een laatste vraag over de commissie voor het Maritiem Recht. U hebt het over de werven. Ik ben daar niet bij aanwezig, maar ik krijg wel de verslagen van mijn medewerkers. Zij hebben mij uitgelegd dat de vergaderingen vrij geanimeerd verlopen", wat een nogal lyrische omschrijving is, "omdat de tegenstellingen groot zijn. Wij wisten dit, maar daarvoor dient dan ook zo'n werf. Voor zover ik weet, zal ook de sector van de afhandelaars een ander voorstel doen waarin zij een alternatieve visie zullen ontwikkelen. Ik vind dit een goede manier van werken. Eens wij alle visies hebben gehoord, zullen wij echter moeten bekijken wat wij daarmee zullen doen. Ik heb op dit moment nog geen positie ingenomen. Ik heb de opstellers van het wetboek gevraagd naar hun mening, maar ik zal luisteren naar alle argumenten en bekijken wat finaal het meest verstandig is."

Mijnheer de minister, ettelijke maanden zijn voorbijgegaan. Als ik uw oorspronkelijke planning hier citeer, als ik kijk naar het resultaat en hoor wat de sector zegt over het vorderen van de werkzaamheden en over de vergaderingen die reeds hebben plaatsgevonden, dan vraag ik mij af of de planning, zoals door u in uw enthousiasme hier geschetst, wel zal worden gehaald.

Wat is de stand van zaken? Wanneer worden de werkzaamheden voltooid? Welke overlegvergaderingen vonden reeds plaats met de sector van de afhandelaars? Welke zijn nog gepland?

05.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, het dossier werd reeds opgestart en is op zich lovenswaardig. Dat men een Belgisch scheepvaartwetboek maakt, is op zich een goede zaak. Het blijft echter heel lang aanslepen.

Er zijn verschillende werven. De rondetafelgesprekken zijn in januari en februari zeer intensief geweest. Men heeft de meeste blauwboeken afgewerkt, maar er zijn twee knelpunten, namelijk de vervoersverzekering en het vervoer en de bevrachting. De rondetafelgesprekken daarover hebben nog niet plaatsgevonden, omdat men het niet eens is over de vervoersverzekering en over het vervoer en de bevrachting.

De moeilijkheid zit in de vraag wie de verzekering moet betalen, de reder of degene die de goederen behandelt. Dat is de hele discussie. Wij zijn daarin een beetje uitzonderlijk geworden. Soms is het echter goed uitzonderlijk te zijn. Ik heb daarover geen enkel standpunt. Men discussieert erover. In de rondetafel over de vervoersverzekering werd een werkgroep opgericht. Men heeft ook met Assuralia gesprekken gehad en men zal in de komende maanden, ik meen in mei, daarover opnieuw samenkomen.

Ondertussen is men ook nog altijd bezig met vervoer en bevrachting. Zoals ik het zie evolueren, zal dat werk nog een tijd duren. Men had mij letterlijk beloofd dat men het werk in oktober zou kunnen afleveren, maar er moet nog een rondetafelgesprek plaatsvinden over de vervoersverzekering en bovendien moet ook nog de tekst over vervoer en bevrachting gepubliceerd worden. Pas daarna komt er een rondetafelgesprek. Wij hebben dus nog een eind te gaan.

Wij zullen het moeten bekijken. Men is wel naar een compromis aan het streven. Dat houdt ook in dat het wat langer duurt. De goederenbehandelaars en de andere organisaties proberen iets te vinden. Er werd onderling vergaderd, maar er werd geen compromis bereikt. Ik ben hierin als het ware een logistiek bedrijf, om in die termen te spreken. Als men vanuit de sector met oplossingen komt, dan zal ik die aanvaarden. Als men de keuze aan ons laat, dan zullen wij moeten kijken of het nuttig is om te beslissen. Ik kan echter niet verhelen dat men een beetje aan het vastlopen is.

Ik zal dus proberen de betrokkene, de professor die dat dossier aanstuurt, te zien om hem de volgende twee vragen te stellen. Ten eerste, is het mogelijk dat wij beginnen met de blauwboeken die reeds goedgekeurd zijn? Wij kunnen het stap voor stap doen en met de eerste beginnen. Als de laatste dan klaar zijn op het moment waarop men alles al goedgekeurd heeft, dan voegen wij de laatste twee eraan toe. Wij doen dat ook op die manier met het economisch wetboek. Dat is een mogelijkheid. Dat betekent dat men niet moet blijven wachten en dat er toch een zekere dynamiek in dat project zit. Anders moet men wachten tot alles af is. Men kan daar nog lang op wachten als er geen dynamiek is. Ik zal vragen of dat mogelijk is; ik weet niet of het technisch kan.

Als dat niet kan, zal ik vragen wat de deadline is. Men moet echter begrijpen dat ik daarop niet zal blijven aandringen als ik zie dat dit dossier in de komende maanden niet snel kan evolueren. Ik heb het al verschillende keren gezegd: men kan zo'n commissie jaren in leven houden, maar voor mij is er wel een deadline. Wij gaan niet blijven betalen voor een commissie die geen werk aflevert.

Als ik het laatste jaar bekijk, dan waren de eerste boeken klaar en is er daarna niet veel meer veranderd, op wat vergaderingen na. Ik ben daar dus wat kritisch voor geworden. Men heeft mij gevraagd om die subsidie te verlengen en ik heb dat gedaan. Ik ga dat echter niet veel langer meer doen. Wij moeten weten of er nu iets van komt, dan wel of het eerder een doodgeboren kind aan het worden is. Ik weet dat het heel zware woorden zijn, maar ik zie dat hier het laatste jaar niet veel schot in zit. Als de reders met de vrachtafhandelaars moeten gaan discussiëren over een compromis, dan kan dat erg lang duren. Ik heb niet de indruk dat wij daar tot een snelle realisatie zullen komen.

Ik ga gewoon in de komende weken met de betrokkenen praten en proberen te weten te komen waar wij staan. Ofwel zie ik dat het een kans maakt en dan beginnen wij het stuk voor stuk bij het Parlement in te dienen om vooruit te gaan, ofwel zie ik dat wij er niet komen en dan is dat project voor mij niet meer actueel. Punt. Op een bepaald moment moet men beslissen of het gaat lukken of niet. Wij hebben dat punt nu bereikt.

05.03 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ook voor u zijn er grenzen aan de rekbaarheid van de werkzaamheden. In tegenstelling tot het enthousiasme bij de eerste blauwboeken, zoals die werden uitgewerkt, heeft men dit heikel dossier, waarvan men reeds bij het begin wist dat er vanuit de sector toch wel wat bezwaren waren, op een wat ongelukkige manier aangepakt. De sector had de indruk dat hij in eerste instantie niet echt ernstig werd genomen en er niet echt bij betrokken werd. Daarvan plukt men nu de zure vruchten.

Dat zorgt er ook voor dat beide partijen in een stellingenoorlog zijn verzand. Men had dat misschien iets constructiever of toch meer toegankelijk kunnen aanpakken. Men beseft immers wel in de sector van de bevrachters dat daarover moet kunnen gepraat worden en dat dit een prijskaartje heeft, maar men ergerde zich toch een beetje aan de voldongen feiten waarmee men wordt geconfronteerd of aan het gebrek aan inspraak.

Ik zal u de komende maanden zeker nog eens ondervragen om te bekijken wat er concreet beslist werd en hoe dit dossier verder evolueert. En ik hoop dat men alsnog tot een consensus kan komen die gedragen wordt door alle partners van het rondetafeloverleg. Niemand heeft er immers baat bij dat de minister een soort van salomonsoordeel moet vellen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van mevrouw Daphné Dumery aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de Onderzoeksraad voor de Zeevaart" (nr. 16832)

06 Question de Mme Daphné Dumery au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le Conseil d'Enquête maritime" (n° 16832)

06.01 **Daphné Dumery** (N-VA): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de kwestie heeft bij ons het lokale nieuws gehaald. De Onderzoeksraad voor de Zeevaart is pas na twee jaar opnieuw samengekomen, waarbij men heeft moeten vaststellen dat een aantal zaken verjaard was. Daarom is het logisch dat we even met elkaar van gedachten wisselen hoe we dat in de toekomst kunnen vermijden. Ongevallen op zee moeten behandeld worden zoals alle andere zaken in ons rechtsverkeer, op een correcte manier.

Vandaar mijn vragen. Er zijn wat vragen naar cijfergegevens bij. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik ze in een mondelinge vraag behandel, maar de essentie is te weten hoeveel zaken zijn verjaard. Waarom heeft het zolang, twee jaar, geduurd vooraleer die Onderzoeksraad opnieuw samenkwam? Hoeveel zaken wachten nog op een behandeling? Zullen de hangende dossiers op tijd behandeld kunnen worden of wacht ook voor die zaken de verjaring? Welke maatregelen zal u nemen of hebt u reeds genomen om bijkomende verjaringen tegen te gaan?

06.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw Dumery, ik deel uw verontwaardiging. Wat hier is gebeurd, is echt geen voorbeeld. Dat is heel zacht uitgedrukt. Het is geen gegeven van de jongste jaren, maar reeds van de jongste tien jaar. Ik geef u het cijfer: tussen 2001 en 2010, op bijna tien jaar, zijn 118 feiten behandeld. We gaan nu in twee zittingen, zonder dat het extreme problemen teweegbrengt, 54 feiten behandelen.

Ik heb ook een en ander in de kranten gelezen, waarin verantwoordelijken zich daarover uitspreken. Wie daarover het luidst roept in de kranten, is niet altijd de eerste die een steen zou mogen werpen. Dat wil ik er bij zeggen.

Ik kom tot de feiten.

Op 20 maart vond de eerste bijeenkomst plaats. De vorige bijeenkomst dateert van 1 december 2010. Daarvoor werd als verklaring gegeven dat men geen bijzitters had, terwijl de Onderzoeksraad wel bijzitters moet hebben. In de periode van lopende zaken, zo zegt men, mochten er geen bijzitters benoemd worden. Persoonlijk ben ik het met die zienswijze niet eens, maar het is niet mijn bevoegdheid. Ik vind dat in een periode van lopende zaken, als de Onderzoeksraad niet kan bijeenkomen, de bijzitters wel benoemd mogen worden. Maar goed, dat is niet gebeurd. In 2007 waren er zestien bijzitters benoemd voor een periode van drie jaar. Hun benoemingsperiode stopte op 19 november 2010. Die benoemingsperiode werd niet verlengd. Men heeft daar niets mee gedaan of men kon dat niet. Er moeten ten minste vier bijzitters aanwezig zijn om te kunnen vergaderen, dus geldig samenkomen kon niet meer. Ik vind dat niet de meest voor de hand liggende argumentatie.

Nadat de regering gevormd was, werd aan de Koninklijke Belgische Redersvereniging gevraagd om bijzitters voor te stellen met de nodige kennis van zaken. Het is volgens mij wel nodig dat wij zulke bijzitters hebben. Voor de Zeevisserij was het niet nodig om nieuwe leden te zoeken, omdat de bijzitters daar wel vernieuwd konden worden.

Met het koninklijk besluit van 14 maart 2012 zijn de bijzitters benoemd. Er zijn zesentwintig mensen benoemd voor een termijn van drie jaar; die termijn is ingegaan op 1 mei en liep tot 1 juni 2012.

Er hebben zich bovendien nog problemen voorgedaan vanwege gezondheidsredenen van zowel de voorzitter, de ondervoorzitter als de rijkscommissaris. Zij hadden alle drie gezondheidsproblemen, maar niet

in die mate dat een einde moest worden gesteld aan hun benoeming. Met die drie cruciale mensen was er echter wel een probleem. Bijvoorbeeld, op 23 januari 2013 heeft om die reden de vergadering niet plaatsgevonden. Geen van de drie personen kon immers aanwezig zijn, wegens gezondheidsproblemen.

Dat roept vragen op. Wanneer de achterstand weggewerkt is, moeten wij dus eens goed nagaan hoe, en of, wij doorgaan met de Onderzoeksraad. Ook het bestaan zelf van dit orgaan moeten wij ter discussie durven stellen.

U vroeg hoeveel dossiers verjaard zijn. Daarvoor moeten wij teruggrijpen naar de wet van 30 juli 1926, die bepaalt dat de Onderzoeksraad zich niet mag uitspreken over zaken die meer dan één jaar geleden zijn en dat de Onderzoeksraad een uitspraak moet doen binnen de twee jaar nadat de zaak aanhangig is gemaakt. Rekening houdend met deze verjaringstermijnen zijn dertien van de dossiers die op 1 december 2010 hangende waren bij de Onderzoeksraad, verjaard omdat er geen uitspraak gedaan werd binnen de twee jaar. Het juiste aantal feiten ken ik niet, maar een zaak omvat altijd verschillende feiten. Ik vind het in elk geval veel.

Vandaag moeten zo'n tweehonderd feiten nog voor de Onderzoeksraad worden gebracht. Onze bedoeling is deze op tijd te behandelen. Wij zullen die tweehonderd feiten groeperen in een veertigtal zaken. U ziet de verhoudingen. Bij de dertien zaken die verjaard zijn, ging het dus misschien over vijftig of zestig samenhangende feiten. Men moet niet rond de pot draaien, dat is veel.

Hoe groeperen wij de tweehonderd feiten die nog voor de Onderzoeksraad moeten worden gebracht?

Hoe heeft men dat gedaan? Op de eerste plaats heeft de toegevoegde rijkscommissaris de bevoegdheid gekregen om alle taken uit te voeren die de wet aan de rijkscommissaris toekent. Als de rijkscommissaris er niet kan zijn wegens gezondheidsproblemen, dan kan de toegevoegde rijkscommissaris dat werk op zich nemen. De rijkscommissaris is een soort van openbaar ministerie en brengt de zaak voor de cruciale personen. U hebt in maart misschien gemerkt dat het niet de rijkscommissaris zelf was, maar de toegevoegde rijkscommissaris die dat heeft gedaan. In januari was hij toevallig ook ziek en heeft hij dus geen zitting kunnen houden.

Hun benoemingen lopen nog altijd. Ik kan hen niet zomaar vervangen. Dat lijkt niet zo eenvoudig. Simpel gezegd: zij hebben een vrij onafhankelijk statuut. Dat moet ook. Wanneer hun gezondheidstoestand niet van die aard is dat men een einde moet stellen aan de functie, kan men ook niet zeggen dat men ze zal vervangen, zoals een rechter. We zijn daar toch wel enigszins aan de limiet.

(...): (...)

06.03 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ze zijn allemaal van respectabele leeftijd. Aangezien ik ook bijna achteenvijftig ben, zal ik niet zeggen dat ze redelijk oud zijn. De rijkscommissaris en zijn vervanger zijn boven de zestig.

De toegevoegde of adjunct-rijkscommissaris zal kunnen optreden. Dat is ook gebeurd op 20 maart 2013, de eerste zitting in aanwezigheid van de toegevoegde rijkscommissaris. Daar werden acht nieuwe zaken op de agenda geplaatst die 34 feiten betreffen.

De toegevoegde rijkscommissaris zal er nu over waken dat er geen feiten meer verjaren. Dat zal hij doen door ze tijdig, dus zeker binnen het jaar, op de agenda te plaatsen. Dat is hier gebeurd met die acht nieuwe zaken over vierendertig feiten. De feiten die zich tussen april 2012 en eind mei 2012 hebben afgespeeld, komen op 24 april op de zitting. Het zijn zes nieuwe zaken met twintig feiten.

Op dat moment zullen wij 54 feiten behandelen in twee zittingen.

Ik heb reeds gezegd dat men in tien jaar tijd – van 2001 tot 2010 – 118 feiten heeft behandeld. Nu zal men in twee zittingen 54 feiten behandelen. Er valt dus veel te zeggen over die werking.

Wij hebben ook een brief gericht aan de voorzitter van de vierde kamer van het hof van beroep van Antwerpen om navraag te doen voor kandidaten voor het ambt van bijkomend ondervoorzitter voor de Onderzoeksraad voor de Zeevaart. Traditioneel worden magistraten van de maritieme kamer gekozen als voorzitter en ondervoorzitter.

Als wij een tweede ondervoorzitter hebben, kunnen we de gezondheidsproblemen van de huidige voorzitter en ondervoorzitter opvangen en moeten er geen zittingen meer worden uitgesteld. Wat geven de huidige mensen dus een doublure, zelfs een dubbele doublure, om de gezondheidsproblemen op te vangen.

Het is een beetje vreemd om dit allemaal uit te leggen, maar op die manier hopen wij de komende maanden die tweehonderd feiten op tijd te kunnen behandelen.

Ik moet u echter zeggen dat ik deze zaak in de krant heb ontdekt, ik heb dat niet van dag op dag gevolgd. Ik meende in eerste instantie dat dit onder Visserij viel, ik wist niet dat het onder Mobiliteit viel. Ik heb ontdekt dat het onder mijn bevoegdheid valt. Wij zullen nagaan hoe we daarmee moeten omgaan. Men kan het huidige functioneren niet echt opportuun noemen. Wij moeten daar iets aan doen, maar wij moeten er eerst en vooral voor zorgen dat alles op tijd wordt behandeld.

06.04 Daphné Dumery (N-VA): Mijnheer de minister, dit is wel een zeer opmerkelijk verhaal.

Wij moeten de Onderzoeksraad zelf misschien in twijfel trekken? Misschien is er in het hele rechtssysteem een efficiëntere plaats waar men korter op de bal kan spelen, ook als minister.

Als dit al zo veel jaren aansleept, welke alertheid was er de voorbije jaren dan inzake de verjaring? Wie zijn zaak verjaard ziet, gaat natuurlijk niet klagen, maar de andere partijen die hun vordering verjaard zien met de bijbehorende financiële implicaties, zitten daar wel mee.

Ik denk dat wij dit inderdaad nauwgezet moeten opvolgen en eventueel in het Parlement een initiatief moeten nemen om de Onderzoeksraad misschien ergens anders toe te wijzen, onder Justitie of Visserij misschien, maar dat hoort waarschijnlijk tot een andere onderhandelingsfase.

Ik denk dat deze zaak van beide kanten nauwgezet moet worden opgevolgd.

Alvast bedankt voor de cijfers, mijnheer de minister.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Tanguy Veys aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de aanvraag van een Arabische en een Turkse TV-zender in Brussel tot erkenning door het BIPT" (nr. 16960)

07 Question de M. Tanguy Veys au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la demande de reconnaissance par l'IBPT d'une chaîne de télévision arabe et d'une turque à Bruxelles" (n° 16960)

07.01 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, Maghreb TV is gericht op de Maghrebijnse gemeenschap in Brussel en gebruikt zowel het Frans, het Nederlands als het Arabisch. Daardoor valt de zender niet onder de controle van de Conseil supérieur de l'audiovisuel, de CSA, of die van de Vlaamse VRM, de tegenhanger, maar wel onder die van het BIPT.

In Brussel hebben nu twee nieuwe zenders, een Arabische en een Turkse, een vergunning aangevraagd bij die federale telecomregulator. Ze maken daarbij gebruik van de institutionele bijzonderheden van Brussel om te ontsnappen aan het wettelijk kader van de Franstalige Gemeenschapsregulator CSA en de Vlaamse evenknie VRM. Bovendien beconcurreren deze twee nieuwe zenders de andere zenders om marktaandeel en reclame-inkomsten, maar zullen ze niet onderworpen zijn aan dezelfde beperkingen. Het was zelfs Brussels volksvertegenwoordiger voor Ecolo en voormalig RTBF-journalist Jean-Claude Defossé, toch een onverdachte bron, zeker als die geciteerd wordt door iemand van Vlaams Belang, die Maghreb TV duidelijk polemiserend en oncontroleerbaar noemde. Uw Waalse PS-collega mevrouw Fadila Laanan heeft ook vragen bij de huidige controlecapaciteit van het BIPT om erop toe te zien of alles volgens de regelgeving gebeurt.

Mijnheer de minister, ik heb dan ook enkele vragen. Op welke wijze zal het BIPT de aanvraag van deze twee nieuwe zenders beoordelen? In welke mate beschikt het BIPT over voldoende controlecapaciteit om deze twee nieuwe tv-zenders te beoordelen? Ik verwijs ter zake naar het standpunt van PS-minister Fadila

Laanan.

Wanneer wordt een beslissing over de aanvraag van deze twee nieuwe televisiezenders verwacht?

Werden er maatregelen genomen om de omzeiling van de mediaregels door deze twee nieuwe zenders per Gemeenschap te verhinderen, en dan vooral op het vlak van marktaandeel en reclame-inkomsten?

Werden er maatregelen genomen om te verhinderen dat deze twee nieuwe zenders, die niet onderworpen zijn aan dezelfde beperkingen, de andere zenders zouden beconcurreren op het vlak van marktaandeel en reclame-inkomsten?

07.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Deze vraag overlapt verschillende bevoegdheden. Ik ben bevoegd voor het BIPT. Mevrouw Onkelinx is in het Brussels tweetalig gebied bevoegd voor de biculturele audiovisuele aangelegenheden die federaal zijn gebleven.

Het BIPT heeft voldoende controlecapaciteit. Er is natuurlijk een taalbarrière, zoals dat ook in Vlaanderen en Wallonië voor de respectievelijke regulatoren het geval is. Dat maakt het iets moeilijker. Men moet een taal goed begrijpen om goed te kunnen werken; dat is ook zo voor anderstalige radio- of televisie-uitzendingen in Vlaanderen en Wallonië. Het BIPT moet deze beslissingen zelf nemen op basis van de wet van 30 maart 1995, die specifiek gaat over de elektronische-communicatienetwerken en -diensten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Het moet ook het gemeenschapsrecht van de Europese Gemeenschap respecteren.

Het BIPT heeft tot op vandaag, voor zover ik weet, nog geen beslissing genomen en ook nog niet gezegd wanneer dat zal gebeuren. Het kan natuurlijk dat men gisteren een beslissing genomen heeft, maar voor zover ik weet, heeft men nog geen besluit genomen.

Dan is er nog de hele discussie over de reclamevoering en oneerlijke concurrentie. Het BIPT moet daarover waken, maar men moet daarmee een beetje opletten. Er is wel Europees recht dat vrije concurrentie in de mediasector als principe heeft. Zij moeten zich dus wel aan een aantal regels houden, maar dat zijn niet overal dezelfde regels.

De Vlaamse en de Franse Gemeenschap hebben regels en er is ook een federale wet, maar het zijn wel gelijkwaardige regels, die conform de regels van de Europese Unie zijn. Ze zijn wat verschillend, maar ze zijn wel evenwaardig. Binnen die regels mag iedereen zich concurrentieel opstellen. De mediamarkt is op dat vlak een vrije markt. Men kan zelfs sowieso, op straffe van schending van de vrije meningsuiting, niet preventief optreden. Wanneer men vaststelt dat er zaken gebeuren die niet kunnen, kan men repressief optreden. Tot nu toe is dat niet gebeurd, maar ik wil benadrukken dat de balans zeer moeilijk te maken is.

Er zijn dus Europese regels die wij omzetten in gemeenschapsregels en in een federale wet voor Brussel. Het BIPT moet daarop toezicht houden.

Er is in die wet van 1995 ook in sancties voor overtredingen voorzien, maar veel verder dan die wet mag men niet gaan. Men kan daarover ideeën hebben, maar de regulator moet erop toezien. Als hij vaststelt dat er een overtreding is, kan hij een sanctie opleggen. Als er geen overtreding is, dan geldt gewoon de vrije concurrentie tussen de zenders.

Men gaat ervan uit dat de zender duidelijk polemiserend is. Ja, misschien is dat wel het geval. Dat mag. Ik lees uw citaat van Jean-Claude Defossé die zegt dat ze duidelijk polemiserend zijn. Welnu, zij mogen dat zijn. Als een radiozender polemieken wil stimuleren, dan mag hij dat. Dat die zenders ook oncontroleerbaar zouden zijn, is niet juist. Maar het is niet omdat men die zenders niet graag heeft, dat zij niet mogen uitzenden. Dat verschil moet gemaakt worden.

Ik ben dus enigszins voorzichtig in dezen. Het BIPT moet daaromtrent beslissingen nemen en daarin heb ik geen enkele interventie te doen. Dat zal ik ook niet doen. De teneur van de tekst geeft de indruk dat er misschien fouten gemaakt zijn of dat een en ander niet correct is. Het BIPT zal dat moeten nagaan, maar voor de rest houd ik mij terzijde.

Als gezegd wordt dat de toon duidelijk polemiserend is, wat dan nog? Dat mag. We kunnen moeilijk stellen dat een radiozender niet mag uitzenden omdat hij polemiserend is. Wij zouden in ons leven dan misschien

ook niet veel meer mogen zeggen, denk ik zo. Veronderstel eens dat men tegen u zegt dat u polemiserend bent. U mag dat wel zijn. Daarmee moeten we een beetje opletten.

Het is een dossier met verschillende kanten. Ik ben geen specialist, maar ik heb wel de indruk dat er veel gevoeligheden zitten aan die verschillende kanten. Daarmee moeten we voorzichtig omgaan. Ik geef het BIPT uiteraard zijn volledige vrijheid. Het BIPT kan dat dus controleren, maar het moet zijn beslissingen natuurlijk nemen op een correcte manier.

07.03 Tanguy Veys (VB): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De toekomst zal uitwijzen in hoeverre het BIPT zijn controletaak waarmaakt. Er zijn al gevallen bekend geraakt waarin het BIPT niet is opgetreden tegen bepaalde zenders, hoewel zelfs iemand als Jean-Claude Defossé ze “polemiserend” noemt. Ik vind dat wij ze moeten bekijken in de context van de radicalisering. Het gaat duidelijk om islamitische zenders die vaak een negatieve impact hebben op een aantal domeinen zoals integratie en radicalisme. Ik wil ervoor waarschuwen dat dergelijke zenders daarin een nefaste rol kunnen spelen en ik reken erop dat het BIPT ter zake optreedt, mocht dat nodig zijn.

U hebt gesproken over de federale regels. Ik weet wel, men kan moeilijk identieke federale regels opleggen aan de Waalse en de Vlaamse zenders, omdat die van elkaar verschillen, maar ik vind het onheus dat de federale regels, binnen de vrije concurrentie die door Europa wordt opgelegd, nu voor sommigen veel soepeler zijn. Zij vormen in feite een handicap voor Waalse of Vlaamse zenders om in Brussel actief te zijn. Ik hoop dat een en ander beter op elkaar wordt afgestemd en dat de bestaande regels niet omzeild worden. Uiteindelijk is het medialandschap zo goed als een gemeenschapsaangelegenheid, waarbij Brussel helaas een uitzondering blijft.

Het is uw taak erover te waken dat er geen al te grote nadelen aan verbonden zijn wanneer een Waalse of een Vlaamse zender actief wil zijn in Brussel.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.34 uur.
La réunion publique de commission est levée à 11.34 heures.*